

hvorutveggja hjónanna eiga búsetu. Ef þau eiga heimilisfang hvort í sínu ríki, ákvarðast beiðnin í því ríki, sem það hjóna, er krafan er á hendur gerð, á búsetu í, eða, sje það búsett í Finnlandi, í því ríki, þar sem lögin, sem samkvæmt 3. grein á að fara eftir um fjármál hjónanna, eru í gildi.

6. grein.

Ákvæði 3. til 5. greinar gilda ekki um hjúskap, þar sem lögfylgjurnar samkvæmt lögum einhvers hinna hlutaðeigandi ríkja eiga að dæmast eftir hinum eldri hjúskaparlögum.

7. grein.

Krafa um skilnað að borði og sæng eða fullan lögskilnað hjóna, sem eru ríkisborgarar í samningsríkjunum, ákvarðast í því ríki, sem bæði hjónanna eiga heimilisfang í, eða þau hafa seinast átt búsetu í samtímis og annað þeirra á ennþá heimilisfang í.

Nú er ekki samkvæmt fyrstu málsgrein hægt að ákvarða um málið í neinu ríkjanna, eða ákvörðun um skilnað að borði og sæng eða um lögskilnað eftir skilnað að borði og sæng milli hjóna, sem ekki eru finskir ríkisborgarar, hefði samkvæmt fyrstu málsgrein átt að ske í Finnlandi, og má þá gera út um málið í því ríki, sem annað hjónanna á ríkisborgararjett í.

ge ektefeller er bosatt. Borde i forskjellige stater, treffes avgjørelsen i den stat, hvor den mot hvem kravet er rettet, har bopel, eller hvis han er bosatt i Finnland, i den stat hvis lov efter artikel 3 er bestemmende for ektefellenes formuesforhold.

Artikkel 6.

Artiklerne 3—5 angår ikke ekteskaper hvis rettsvirkninger efter loven i nogen av de pågjeldende stater skal bedømmes efter den eldre ekteskapslovgivning.

Artikkel 7.

Krav om separasjon eller skilsmisse mellem statsborgere i de kontraherende stater avgjøres i den stat hvor begge ektefeller er bosatt, eller hvor de senest har hatt bopel samtidig og en av dem fremdeles er bosatt.

Kan kravet ikke efter første ledd avgjøres i nogen av statene, eller skulde avgjørelse om separasjon eller skilsmisse efter separasjon mellem ektefeller som ikke er finske statsborgere, efter første ledd treffes i Finnland, kan avgjørelsen treffes i en stat hvor en av ektefellene har statsborgerrett.

Hava de hemvist i skilda stater, upptages ansökan i den stat, där den, mot vilken ansökningen är riktad, har hemvist, eller, om denna stat är Finland, i den stat, vars lag enligt artikel 3 är tillämplig å makarnas förmögenhetsförhållanden.

Artikel 6.

Artiklarna 3—5 hava ej avseende å äktenskap, vars rättsverkningar enligt lagen i någon av de stater, om vilka fråga är, skola bedömas efter äldre äktenskapslagstiftning.

Artikel 7.

Yrkande om hemskillnad eller äktenskapsskillnad mellan medborgare i fördragslutande stat upptages i den stat, där båda makarna hava hemvist eller där de senast haft hemvist samtidigt och endera alltså är bosatt.

Kan yrkandet ej enligt första stycket upptagas i någon av staterna eller skulle yrkande om hemskillnad eller äktenskapsskillnad efter hemskillnad mellan makar, som ej äro finska medborgare, enligt första stycket upptagas i Finland, må yrkandet väckas i stat, där endera maken är medborgare.